

La déclaration sur la famille : des paroles venant de Dieu

Par Ronald A. Rasband
du Collège des douze apôtres

Η διακήρυξη για την οικογένεια – Λόγια από τον Θεό

Από τον Πρεσβύτερο Ρόναλντ Α. Ράσμπαντ
Της Απαρτίας των Δώδεκα Αποστόλων

Conférence générale d'octobre 2025

La déclaration est d'origine divine. Nous devons donc la traiter avec le respect que méritent les paroles de Dieu.

Cette conférence générale d'octobre 2025 marque le trentième anniversaire de la publication de « La famille, déclaration au monde ». Par dessein divin, cette déclaration, reçue par révélation, a été rédigée pour « sauvegarder et [...] fortifier la famille dans son rôle de cellule de base de la société ».

Nous faisons tous partie d'une famille, que nous soyons mère, père, fille, fils, petit-enfant, grand-parent, tante, oncle, frère, sœur ou cousin. Plus important encore, selon la déclaration, chacun de nous est « un fils ou une fille d'esprit aimé de parents célestes [qui possède] une nature et une destinée divines ».

Quand j'ai été appelé au saint apostolat en 2015, on m'a dit ceci : « Désormais, cette déclaration t'appartient. » Puis, en désignant les mots « Conseil des douze apôtres » dans le titre, la personne a ajouté : « Ton nom est là. Imprègne-t'en et enseigne-la comme si c'était la tienne. »

Que j'aime la déclaration sur la famille ! De l'Afrique à l'Australie, j'ai témoigné à travers le monde du rôle de la famille dans le plan éternel de Dieu. La déclaration est d'origine divine. Nous devons donc la traiter avec le respect que méritent les paroles de Dieu.

Frères et sœurs, comme je l'ai dit à cette chaire lors d'une conférence générale passée, souvenez-vous que « les mots sont importants ».

La déclaration est au cœur de nos croyances.

Η διακήρυξη έχει θεία προέλευση, επομένως πρέπει να την αντιμετωπίζουμε με τον σεβασμό που αξίζουν τα λόγια του Θεού.

Αυτή η γενική συνέλευση του Οκτωβρίου 2025 σηματοδοτεί την 30ή επέτειο από την ανακοίνωση του «Η Οικογένεια: Μία επίσημη διακήρυξη προς όλο τον κόσμο». Με θείο σχεδιασμό, αυτή η διακήρυξη, με τα αποκαλυπτικά της λόγια, δημιουργήθηκε για να «στηριχθεί» και να ενδυναμωθεί η οικογένεια ως θεμέλια μονάδα της κοινωνίας».

Όλοι ανήκουν σε μία οικογένεια, είτε είστε μητέρα, πατέρας, κόρη, γιος, εγγονός, παππούς, θεία, θείος, αδελφός, αδελφή ή εξάδελφος. Το πιο σημαντικό, ο καθένας από εμάς είναι, όπως δηλώνει η διακήρυξη, «ένας αγαπημένος γιός-πνεύμα ή θυγατέρα-πνεύμα ουράνιων γονέων... [με] μία θεία φύση και έναν θείο προορισμό».

Όταν εκλήθην στην αγία αποστολική ιδιότητα το 2015, με συμβούλευσαν: «Αυτή η διακήρυξη είναι τώρα δική σου. Το όνομά σου [δείχνοντας τις λέξεις “Συμβούλιο των Δώδεκα Αποστόλων” στον τίτλο] είναι ακριβώς εδώ. Να το νιώσεις και να το διδάξεις σαν να σου ανήκει».

Αγαπώ τη διακήρυξη επί της οικογένειας. Έχω καταθέσει μαρτυρία σε όλον τον κόσμο, από την Αφρική έως την Αυστραλία και παντού ενδιάμεσα, για τον ρόλο της οικογένειας στο αιώνιο σχέδιο του Θεού. Η διακήρυξη έχει θεία προέλευση, επομένως πρέπει να την αντιμετωπίζουμε με τον σεβασμό που αξίζουν τα λόγια του Θεού.

Να θυμάστε, αδελφοί και αδελφές, όπως είπα σε προηγούμενη γενική συνέλευση από αυτόν ακριβώς τον άμβωνα: «Τα λόγια έχουν σημασία».

Επιτρέψτε μου να σας δώσω ένα υπόβαθρο

Je vais vous raconter dans quelles circonstances elle a été écrite.

En 1994, un an avant la présentation de la déclaration, le Collège des douze apôtres a discuté de l'éloignement croissant de la société et des gouvernements des lois de Dieu concernant la famille, le mariage et l'identité sexuelle. Le président Nelson a expliqué plus tard : « Ce n'est pas là tout ce que nous avons vu se profiler. Nous avons vu les efforts entrepris par diverses communautés pour éliminer toutes les normes et les limites relatives à l'activité sexuelle. Nous avons vu la confusion des sexes. Nous avons vu tout cela arriver. »

Les Douze ont décidé de rédiger un document, une déclaration officielle, qui résumait la position de l'Église sur la famille. Cette année-là, ces apôtres, des voyants appelés de Dieu, ont préparé une déclaration sur la famille. Dallin H. Oaks a raconté qu'à l'aide de la prière, ils se sont tournés vers le Seigneur pour savoir « ce qui devait être dit et [...] la manière de le dire ». Ils ont présenté la déclaration à la Première Présidence, constituée de Howard W. Hunter, Gordon B. Hinckley et Thomas S. Monson, pour qu'elle l'examine.

Quelques mois plus tard, en mars 1995, le président Hunter est décédé et le président Hinckley est devenu le quinzième président de l'Église. La déclaration était alors entre ses mains. Quel serait le bon moment pour faire cette déclaration à l'Église? Ce moment est arrivé six mois plus tard.

Quelques jours avant la réunion générale des femmes du 23 septembre, qui précédait la conférence générale, le président Hinckley et ses conseillers ont tenu conseil avec la présidence générale de la Société de Secours. Les sœurs, comme les apôtres, avaient réfléchi aux préoccupations qui touchaient les femmes et la famille. Il a été décidé d'axer la réunion à venir sur la famille.

Il était prévu que le président Hinckley s'adresse aux femmes lors de la réunion. Il avait médité sur le sujet de son discours. Au cours de la discussion, il a mentionné le titre de la déclaration au monde sur la famille, nouvellement rédigée et qui n'avait pas encore été rendue publique. Cette réunion des femmes était-elle le bon cadre pour faire une déclaration décisive sur la famille?

Elaine Jack, alors présidente générale de la

σχετικά με τη διακήρυξη ως βασικό μήνυμα αυτού που πιστεύουμε.

Το 1994, έναν χρόνο πριν από την παρουσίαση της διακήρυξης, η Απαρτία των Δώδεκα Αποστόλων συζήτησε πώς η κοινωνία και οι κυβερνήσεις απομακρύνονταν από τους νόμους του Θεού για την οικογένεια, τον γάμο και το φύλο. «Όμως αυτό δεν ήταν το τέλος όσων βλέπαμε» εξήγησε ο Πρόεδρος Ράσσελ Μ. Νέλσον. «Μπορούσαμε να δούμε τις προσπάθειες διαφόρων κοινοτήτων να εξαλείψουν όλα τα πρότυπα και τους περιορισμούς στη σεξουαλική δραστηριότητα. Βλέπαμε τη σύγχυση των φύλων. Τα βλέπαμε όλα να έρχονται».

Οι Δώδεκα αποφάσισαν να ετοιμάσουν ένα έγγραφο, μία επίσημη διακήρυξη, συνοψίζει τη θέση της Εκκλησίας επί της οικογένειας. Κατά τη διάρκεια εκείνου του έτους, αυτοί οι Απόστολοι, βλέποντες κεκλημένοι από τον Θεό, προετοιμάσαν μία δήλωση για την οικογένεια. Ο Πρόεδρος Ντάλλιν Χ. Όουκς ενθυμήθηκε ότι στράφηκαν με προσευχή στον Κύριο για «το τι θα πρέπει να πουν και πώς θα πρέπει να το πουν». Την παρουσίασαν στην Πρώτη Προεδρία –τους Προέδρους Χάουαρντ Γ. Χάντερ, Γκόρντον Μ. Χίνκλυ και Τόμας Σ. Μόνσον– για να την εξετάσουν.

Λίγους μήνες αργότερα, τον Μάρτιο του 1995, ο Πρόεδρος Χάντερ απεβίωσε και ο Πρόεδρος Χίνκλυ έγινε ο 15ος Πρόεδρος της Εκκλησίας. Η διακήρυξη ήταν τώρα στα χέρια του. Πότε θα ήταν η κατάλληλη στιγμή να γίνει αυτή η δήλωση στην Εκκλησία; Αυτή η στιγμή ήρθε έξι μήνες αργότερα.

Ημέρες πριν από τη γενική συνεδρίαση Εταιρείας Αρωγής στις 23 Σεπτεμβρίου που προηγήθηκε της γενικής συνέλευσης, ο Πρόεδρος Χίνκλυ και οι σύμβουλοί του συναντήθηκαν για να συσχεφθούν με τη Γενική Προεδρία της Εταιρείας Αρωγής. Οι αδελφές, όπως και οι Απόστολοι, είχαν αξιολογήσει τις ανησυχίες τους για τις γυναίκες και τις οικογένειες. Είχαν εστιάσει στην επερχόμενη συγκέντρωση για τις οικογένειες.

Ο Πρόεδρος Χίνκλυ είχε προγραμματίσει να απευθυνθεί στις γυναίκες στη συνάθροιση. Είχε συλλογισθεί την κατεύθυνση των παρατηρήσεών του. Καθώς η συζήτηση προχωρούσε, αναφέρθηκε ονομαστικά στη νεοσύστατη αλλά όχι ακόμη δημόσια «Η οικογένεια: Μία επίσημη διακήρυξη προς όλο τον κόσμο». Ήταν αυτή η συνεδρίαση των γυναικών το σωστό σκηνικό για να γίνει η αποφασιστική δήλωση για την οικογένεια;

Η Γενική Πρόεδρος της Εταιρείας Αρωγής,

Société de Secours, a expliqué plus tard : « À ce moment-là, nous ne savions pas ce qu'était la déclaration sur la famille. Nous pouvions le deviner par son titre et nous sentions que tout message sur la famille [...] serait bénéfique. [...] J'étais convaincue que les membres du Collège des Douze recevaient des révélations. »

Ce samedi-là, la réunion de la Société de Secours a été historique. Avant de présenter la déclaration, le président Hinckley a prononcé ces paroles importantes : « Avec tous les raisonnements spécieux qui sont présentés comme des vérités, avec toutes les tromperies à propos des principes, avec toutes les incitations à nous laisser gagner peu à peu par la souillure du monde, nous nous sentons poussés à lancer un avertissement [et à réaffirmer] les principes, la doctrine et les pratiques relatifs à la famille que les prophètes, voyants et révélateurs de notre Église ont énoncés à maintes reprises tout au long de son histoire. »

Il a ensuite lu la déclaration dans son intégralité. Comme le Seigneur l'a déclaré : « Que ce soit par ma voix ou par la voix de mes serviteurs, c'est la même chose. »

La déclaration énonce : « La famille est ordonnée de Dieu. » Que j'aime la clarté de cette phrase ! Cette déclaration est un appel à traverser la condition mortelle en gardant toujours à l'esprit la divinité qui est en nous et l'avenir éternel qui nous attend. Le président Nelson a enseigné : « Vous êtes littéralement des enfants d'esprit de Dieu. [...] Ne vous y trompez pas : votre potentiel est divin. Si vous cherchez diligemment, Dieu vous donnera un aperçu de ce que vous pouvez devenir. »

Lorsqu'elle a été présentée, la déclaration n'était pas en accord avec l'opinion de beaucoup dans le monde. C'était le cas à l'époque. C'est toujours le cas aujourd'hui. Certains s'opposent à ce qu'elle affirme sur la famille, le mariage et le genre. D'autres suggèrent que l'Église devrait retirer, réviser ou même mettre de côté la déclaration.

Chers frères et sœurs, comme l'a dit le président Hinckley, cette déclaration sur la famille est doctrinale. Les principes qu'elle énonce ne sont pas en contradiction avec les voies du Seigneur et son chemin des alliances, mais en parfaite harmonie avec eux. Les enseignements que contient la déclaration ont été révélés par notre Seigneur

Ιλβίν Τζακ, εξήγησε αργότερα: «Δεν ξέραμε τι ήταν η διακήρυξη για την οικογένεια εκείνη τη στιγμή... Μπορούσαμε να καταλάβουμε από τον τίτλο, αλλά πιστεύαμε ότι οτιδήποτε αφορούσε στην οικογένεια... θα ήταν θετικό... Ένιωσα πολύ αισιόδοξη που είχαμε μέλη της Απαρτίας των Δώδεκα τα οποία ελάμβαναν αποκάλυψη».

Η συνεδρίαση της Εταιρείας Αρωγής εκείνο το Σάββατο ήταν ιστορική. Ο Πρόεδρος Χίνκλυ παρουσίασε τη διακήρυξη για την οικογένεια με τα εξής σημαντικά λόγια: «Με τόση πολλή σοφιστεία που παρουσιάζεται ως αλήθεια, με τόση εξαπάτηση σχετικά με τα πρότυπα και τις αξίες, με τόση προσέλευση και δελεασμό για να υιοθετήσουμε την αργή κηλίδα του κόσμου, αισθανθήκαμε την ανάγκη να προειδοποιήσουμε εκ των προτέρων... για τα πρότυπα, τις διδασκίες και τις πρακτικές σχετικές με την οικογένεια τα οποία οι προφήτες, βλέποντες και αποκαλυπτές αυτής της Εκκλησίας έχουν επανειλημμένα δηλώσει καθ' όλη τη διάρκεια της ιστορίας της».

Στη συνέχεια διάβασε ολόκληρη τη διακήρυξη. Όπως έχει πει ο Κύριος: «Είτε με τη δική μου φωνή είτε με τη φωνή των δούλων μου, είναι το ίδιο».

Η διακήρυξη δηλώνει: «Η οικογένεια έχει δοθεί ως διάταξη από τον Θεό». Μου αρέσει η σαφήνεια αυτής της δήλωσης. Η διακήρυξη είναι μία κλήση να ζούμε στη θνητότητα, έχοντας πάντοτε υπ' όψιν τη θειότητα μέσα μας και το αιώνιο μέλλον που βρίσκεται μπροστά μας. Ο Πρόεδρος Νέλσον δίδαξε: «Είστε κυριολεκτικά παιδιά-πνεύματα του Θεού... Μην κάνετε κανένα λάθος σχετικά με αυτό: Οι δυνατότητές σας είναι θείες. Με την επιμελή αναζήτησή σας, ο Θεός θα σας δώσει φευγαλέες ματιές για το ποιοι μπορείτε να γίνετε».

Όταν παρουσιάστηκε, η διακήρυξη δεν ευθυγραμμιζόταν με τις απόψεις πολλών στον κόσμο. Όχι τότε. Ούτε τώρα. Υπάρχουν εκείνοι που διαφωνούν με τη δήλωση επί της οικογένειας, του γάμου και του φύλου. Κάποιοι προτείνουν στην Εκκλησία να την αποσύρει, να την αναθεωρήσει ή ακόμη και να παραμερίσει τη διακήρυξη.

Η διακήρυξη για την οικογένεια είναι, όπως δήλωσε ο Πρόεδρος Χίνκλυ, διδαχή, αγαπητοί αδελφοί και αγαπητές αδελφές μου. Οι αρχές δεν παρεκκλίνουν, αλλά συμβαδίζουν απόλυτα με τις οδούς του Κυρίου και το μονοπάτι της διαθήκης Του. Οι διδασκαλίες της διακήρυξης αποκαλύφθηκαν από τον Κύριό μας Ιησού Χριστό στους

Jésus-Christ à ses apôtres, à l'époque et aujourd'hui. C'est son Église. C'est lui qui a établi les vérités selon lesquelles nous vivons.

En réfléchissant à la déclaration, certains d'entre vous se disent peut-être : « Elle ne convient pas à ma situation. » « Elle manque d'empathie. » « Ma famille ne ressemble pas à cela. » « Je ne m'y reconnais pas. »

Aux personnes inquiètes à ce sujet, je dis : sachez que vous êtes un enfant de parents célestes et que vous faites partie de la famille de votre Père céleste. Personne ne vous connaît mieux que lui ni ne se soucie plus profondément de vous. Tournez-vous vers lui, déversez-lui votre cœur, ayez confiance en lui et en ses promesses. Vous avez une famille en la personne de votre Sauveur, Jésus-Christ, qui vous aime. Il est venu sur terre pour expier nos péchés et porter le fardeau de nos fautes et de nos jours les plus sombres. Il comprend ce que vous traversez et ressentez. Tournez-vous vers lui et ayez confiance qu'il enverra le Saint-Esprit pour vous accompagner, vous élever et vous guider. Ressentez leur amour « qui se répand dans le cœur des enfants des hommes [...] ; c'est la plus désirable de toutes les choses [...] et la plus joyeuse pour l'âme ».

Tous les apôtres du seigneur vous aiment tendrement. Nous prions pour vous et recherchons les directives du Seigneur à votre égard. Restez avec nous. Vous vivez à une époque difficile où l'adversaire cherche à vous assujettir. Ne vous laissez pas entraîner. Et si vous l'avez été, revenez. Nos bras, ainsi que ceux d'autres personnes qui vous aiment, vous sont ouverts.

La déclaration stipule que « les parents ont le devoir sacré d'élever leurs enfants dans l'amour et la droiture ». Le Livre de Mormon offre un deuxième témoignage de cette vérité. Au premier verset de son premier chapitre, nous lisons : « Moi, Néphi, étant né de bons parents. » Combien d'entre nous ont commencé, et recommencé encore et encore, le Livre de Mormon, au point que ces mots sont devenus gravés dans notre esprit ? Gravez-les dans votre cœur.

L'une de mes phrases préférées de la déclaration est celle-ci : « On a le plus de chances d'atteindre le bonheur en famille lorsque celle-ci est fondée sur les enseignements de [...] Jésus-Christ. »

Qui ne souhaite pas être heureux ?
Et quels sont les enseignements de Jé-

Αποστόλους Του τότε και τώρα. Αυτή είναι η Εκκλησία Του. Εκείνος έχει εδραιώσει τις αλήθειες με τις οποίες ζούμε.

Μερικοί από εσάς μπορεί να συλλογισθείτε τη διακήρυξη και να πείτε: «Αυτό δεν λειτουργεί για εμένα». «Φαίνεται αδιάφορο». «Η οικογένειά μου δεν είναι έτσι». «Δεν μου ταιριάζει».

Για όσους έχουν ανησυχίες, να ξέρετε ότι είστε τέκνο επουράνιων γονέων, μέρος της οικογένειας του Επουράνιου Πατέρα σας. Κανείς δεν σας γνωρίζει καλύτερα ή δεν ενδιαφέρεται βαθύτερα για σας από Εκείνον. Στραφείτε προς Εκείνον, ανοίξτε την καρδιά σας σε Εκείνον, εμπιστευθείτε Εκείνον και τις υποσχέσεις Του. Έχετε οικογένεια με τον Σωτήρα σας, Ιησού Χριστό, ο οποίος σας αγαπά. Ήλθε στη Γη για να μας εξιλεώσει για τις αμαρτίες μας και να φέρει το βάρος των λαθών μας και των πολύ κακών ημερών μας. Κατανοεί τι αντιμετωπίζετε και τι αισθάνεστε. Στραφείτε προς Εκείνον, ευελπιστείτε ότι θα στείλει το Άγιο Πνεύμα να είναι μαζί σας, να σας εξυψώσει και να σας οδηγήσει. Νιώστε την αγάπη τους η οποία «εξχύνεται μέσα στις καρδιές των τέκνων των ανθρώπων... είναι το πιο επιθυμητό υπεράνω πάντων... και το πιο χαροποιό στην ψυχή».

Όλοι οι Απόστολοι του Κυρίου σας αγαπούν πολύ. Προσευχόμαστε για εσάς και επιζητούμε την καθοδήγηση του Κυρίου για εσάς. Μείνετε μαζί μας. Ζείτε σε δύσκολους καιρούς, όταν ο εναντίος επιζητεί να σας κάνει δικούς του. Μην απομακρυνθείτε. Και αν έχετε απομακρυνθεί, γυρίστε. Τα χέρια μας είναι απλωμένα προς εσάς, όπως και τα χέρια των άλλων που σας αγαπούν.

Η διακήρυξη δηλώνει: «Οι γονείς έχουν ένα ιερό καθήκον να αναθρέψουν τα παιδιά τους με αγάπη και χρηστότητα». Το Βιβλίο του Μόρμον παρέχει μία δεύτερη μαρτυρία για αυτή την αλήθεια. Στο πρώτο εδάφιο του πρώτου κεφαλαίου, διαβάζουμε: «Εγώ, ο Νεφί, έχοντας γεννηθεί από καλούς γονείς». Πόσοι από εμάς έχουμε αρχίσει το Βιβλίο του Μόρμον –και έχουμε αρχίσει ξανά και ξανά– και κατά τη διαδικασία απομνημονεύσαμε αυτά τα λόγια; Αποστηθίστε τα.

Μια από τις αγαπημένες μου δηλώσεις στην διακήρυξη είναι η εξής: «Η ευτυχία της ζωής μέσα στην οικογένεια μπορεί να επιτευχθεί, όταν στηρίζεται στις διδαχές του... Ιησού Χριστού».

Ποιος δεν θέλει να είναι ευτυχισμένος;
Και ποιες είναι οι διδασκαλίες του Ιησού

sus-Christ ? De nouveau, dans la déclaration : « La foi, la prière, le repentir, le pardon, le respect, l'amour, la compassion, le travail et les divertissements sains. »

Qui ne verrait pas sa vie s'améliorer en mettant en pratique ces principes essentiels ? Aucun d'entre nous ne les mettra parfaitement en application, mais nous pouvons toutefois suivre ces sages paroles du président Hinckley : « Faites de votre mieux. »

Dans la déclaration, nous lisons : « Le père doit présider dans l'amour et la droiture » et « la mère a pour première responsabilité d'élever ses enfants ». Présider ne veut pas dire dominer et élever ne désigne pas un rôle secondaire. Dieu a donné aux hommes et aux femmes des rôles différents, mais égaux, essentiels et complémentaires.

Je vais vous raconter une histoire personnelle.

Ma femme et moi avons appris à mieux travailler en partenaires égaux après qu'un jour j'ai décidé de prendre une décision importante sans la consulter. Cela l'a surprise, l'a prise au dépourvu et l'a placée dans une situation très difficile. Quelque temps après, elle a posé la main sur mon épaule et m'a dit avec fermeté : « Ron, s'il te plaît, ne me fais plus jamais ça. » Depuis ce jour, nous avons pratiquement toujours été en accord.

Nous trouvons ceci dans la déclaration sur la famille : « Le père et la mère ont l'obligation de s'aider en qualité de partenaires égaux. »

«Égaux» est un mot important. Au fil des années, sœur Rasband et moi avons travaillé ensemble sur ce que la déclaration décrit comme nos « responsabilités sacrées », nous avons façonné notre mariage sous un joug d'égalité. Maintenant que nos enfants sont tous mariés, sœur Rasband et moi-même continuons de leur donner des conseils, ainsi qu'à leurs conjoints, sur la manière d'être des partenaires égaux.

Lorsque nous vivons les yeux fixés uniquement sur la gloire de Dieu, nous nous respectons les uns les autres et nous nous soutenons mutuellement. Ces modèles divins de justice conduisent à la stabilité dans notre vie, dans notre famille et dans la société.

Notre Père céleste a donné la déclaration sur la famille afin de nous aider à revenir à lui, à

Χριστού; Και πάλι, στη διακήρυξη: «Πίστ[η], προσευχή, μετάνοια, συγχώρηση, σεβασμ[ό], αγάπη, συμπόνια, εργασία και εποικοδομητικ[ές] ψυχαγωγικ[ές] δραστηρι[ότητες]».

Τίνος η ζωή δεν θα είναι καλύτερη, εφαρμόζοντας αυτές τις αρχές-κλειδιά; Κανείς από εμάς δεν θα το κάνει τέλεια, όμως μπορούμε να ακολουθήσουμε τα σοφά λόγια του Προέδρου Χίνκλυ: «Κάνε το καλύτερο που μπορείς».

Διαβάζουμε στη διακήρυξη: «Οι πατέρες οφείλουν να ηγούνται... με αγάπη και χρηστότητα» και «οι μητέρες έχουν την πρωταρχική ευθύνη της ανατροφής των παιδιών». Ηγούμεναι δεν σημαίνει να κυριαρχώ και ανατρέφω δεν σημαίνει να έχω έναν δευτερεύοντα ρόλο. Ο Θεός έχει δώσει στους άνδρες και στις γυναίκες διαφορετικούς αλλά ίσους και ουσιαστικούς ρόλους που αλληλοσυμπληρώνονται.

Επιτρέψτε μου να σας αναφέρω μία προσωπική ιστορία.

Η σύζυγός μου και εγώ μάθαμε να εργαζόμαστε καλύτερα ως ισότιμοι σύντροφοι μετά από μία ημέρα που αποφάσισα να πάρω μία σημαντική απόφαση χωρίς να την συμβουλευθώ. Η πράξη μου την εξέπληξε, την αιφνιδίασε και την έφερε σε πολύ δύσκολη θέση. Μετά, έβαλε τα χέρια της στους ώμους μου και είπε αποφασιστικά: «Ρον, σε παρακαλώ, μην μου το ξανακάνεις αυτό ποτέ». Από τότε είμαστε σχεδόν πάντα στο ίδιο μήκος κύματος.

Βρίσκουμε στη διακήρυξη για την οικογένεια: «Οι πατέρες και οι μητέρες έχουν την ευθύνη να βοηθούν ο ένας τον άλλον ως ίσοι σύντροφοι».

Η λέξη εξισουείται που έχει σημασία. Με τα χρόνια, καθώς η αδελφή Ράσμπαντ και εγώ συνεργαστήκαμε σε αυτό που περιγράφει η διακήρυξη ως «ιερές μας υποχρεώσεις μας», έχουμε διαμορφώσει έναν εξίσου ομόζυγο γάμο. Καθώς όλα τα παιδιά μας είναι πλέον παντρεμένα, η αδελφή Ράσμπαντ και εγώ συνεχίζουμε να συμβουλευόμαστε αυτά και τους/τις συζύγους τους ως προς το πώς να είναι ισότιμοι σύντροφοι.

Όταν ζούμε με τα μάτια μας στραμμένα μόνο προς τη δόξα του Θεού, σεβόμαστε ο ένας τον άλλον και υποστηρίζουμε ο ένας τον άλλον. Αυτά τα θεία πρότυπα χρηστότητας οδηγούν σε σταθερότητα την ατομική ζωή μας, την οικογένειά μας και την κοινωνία.

Ο Πατέρας μας στους Ουρανούς έχει παράσχει τη διακήρυξη για την οικογένεια για να μας

apprendre, et à être remplis d'amour, de force, de détermination et de compréhension éternelle. De toute mon âme, je vous supplie de rester proches de lui et de son Fils bien-aimé. Je vous promets que si vous le faites, l'Esprit vous inspirera, vous guidera et vous aidera à ressentir dans votre cœur la paix promise qui « surpasse toute intelligence ». Au nom de Jésus-Christ. Amen.

βοηθήσει να οδηγηθούμε στην οικία Του, να μας βοηθήσει να μάθουμε και να είμαστε πλήρεις αγάπης, δύναμης, σκοπού και αιώνιας κατανόησης. Με όλη μου την ψυχή σας εκλιπαρώ να ζήσετε κοντά σε Εκείνον και στον Αγαπημένο Του Υιό. Σας υπόσχομαι ότι καθώς το κάνετε αυτό, το Πνεύμα θα σας εμπνεύσει και θα σας καθοδηγήσει και θα σας βοηθήσει να αισθανθείτε στην καρδιά σας την υπεσχημένη ειρήνη Τους που «υπερέχει κάθε νου». Στο όνομα του Ιησού Χριστού, αμήν.